

LA MARXA VERDA

Enmig del sarau blanc que en Rocky Muntanyola remenava a la Porxada, ha aparegut un escamot de color verd. Després de l'esverament, la sorpresa i l'esglai dels municipals que es creien que eren del ram de la traca, s'ha pogut comprovar que eren un grapat de vallesans de fora de la ciutat que clamaven contra la blancúria, la blavúria, el centralisme granollerí i reclamaven els boscos, les torrenteres i el romani. Us passem el manifest que han llançat perquè en quedi constància per la història i perquè es vegi que els que fem "La Pedra de l'Encant", malgrat ser blancs i blaus, també ens agrada el verd, estem contra tot centralisme i a favor de tot aquest seguit de reivindicacions "verditablement verdvallesanes, verdcatalanes i verdgranollerines". Que el verd ens verdegui per sempre més.- Amen.

Verdvolguts granollerins:

El principi fou verd i el verd sigui amb vosaltres.

En el fons sabem que Granollers és una vila oVerdta i des de tots els Verds recones de la comarca hem seguit els esdeVerdiments d'aquesta festa amb Verdader interès i curiositat, així com les Verdtents que seguiu enVerds la comarca inVerdtebrada.

També hem vist que estava molt Verda i ens ha semblat bé inVerdtir el sentit de la festa, amb l'ajut de Sant AlVerd, Santa Verdta (màrtir i Verdge) i Sant Verdtomeu.

Ara us diríem un Verds, amb lletra d'Alverdti i música de Verdi, però veiem que estem ben enVerdats, i com que no som gent de paraules i sí de fets, us adVerdtim que el que venim a fer és perVerdir-vos.

Nosaltres tenim la Verditat.

Si a l'aVerdament!
Ni Blancdarres ni Blaubaus!
Visca el Verdge!

I per acabar salutem -sense Verdge onya al senyor Verdillús, home d'innomVerdables Verdtuts, com a Verditable autoritat de Granoverds.

LA FESTA MAJOR DES DEL CARRER

La Porxada està plena, tothom crida, el pregoner ja parla, la traca sona.

Blaus, blancs. Blancs, blaus... Petards, crits, corredisses, ocells espantats, nens que ploren, iaies que xiscen, però tots hi són.

LA FESTA JA HA COMENÇAT!!!!!!!

La cercavila s'emporta la gent carrers avall, entre la barreja dels crits que defensen el seu color. Els trets dels trabucaires espantant la gent. Botes i porrons de vi corrent d'una mà a l'altra.

Un toro que empaita tothom. Xiulets i personatges estranys que no deixen reposar ni un instant.

Com un embut la gent torna a parar a la Porxada on continuen les corredisses i els bots desesperats. Tots s'han deixat embruixar per la música dels timbals i el sò escardat dels trabucs i petards.

Blancs i blaus s'empaiten amb els crits, els crits empaiten la gent.

La Fura dels Baus ja comença, els colors deixen pas a la seva actuació. Sota la Porxada, entremig de la gent, tot es converteix en esceneri de les facècies dels comedians.

-Blanc o Blau? El Blancs és net. Totus blaus..... Tothom ja té un color i un crit per seguir amb la festa.

Una colla de granollerins després de no poder veure El Tricicle per causa de la pluja.